

Î N C H E I E R E

15 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, – Svetlana Filincova

Judecători – Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ermurachi Fiodor,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Buruceanov Iurie către Ermurachi Fiodor privind constatarea faptului acceptării succesiunii și recunoașterea dreptului de proprietate,

la cererea de chemare în judecată a lui Ermurachi Fiodor către Buruceanov Iurie privind constatarea faptului acceptării succesiunii și recunoașterea dreptului de proprietate,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Ermurachi Fiodor și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 01 februarie 2016,

c o n s t a t ă :

La 26.01.2015, Burunceanov Iurii a depus cerere de chemare în judecată către Ermurachi Fiodor, prin care a solicitat constatarea faptului acceptării succesiunii legale de către Ermurachi Maria după decesului lui Ermurachi Vasile la ½ cotă-parte din apartamentul nr. 8 din str. Academician Saharov, 3, mun. Chișinău, prin intrarea în posesiune reală a patrimoniului și recunoașterea dreptului de proprietate a lui asupra ½ cotă-parte din apartamentul nominalizat.

În motivarea acțiunii a indicat că el este feciorul Măriei Ermurachi din prima căsătorie, care, la 14.02.1973, a înregistrat căsătoria cu Ermurachi Vasile, iar până la vârsta de 18 ani a locuit împreună cu părinții Ermurachi Măria și Ermurachi Vasile, după care a fost înrolat în forțele armate. După finalizarea serviciului militar s-a stabilit cu traiul permanent pe teritoriul Federației Ruse, întemeindu-și o familie. Până în prezent locuiește în Federația Rusă, or. St. Petersburg, iar în toată această perioadă de timp le-a purtat de grijă părinților.

La 26.06.1991, Ermurachi Vasile i-a lăsat testament, conform căruia i-a testat toată averea care îi va aparține la momentul decesului.

Apartamentul respectiv a fost privatizat de către soții Ermurachi, la 02.05.1994, fiecăruia atribuindu-li-se câte ½ cotă-parte.

Ermurachi Vasile a decedat la 03.10.2005, iar înainte decesului cu 2 săptămâni, acesta a întocmit testamentul nr. 2/1-3690 din 15.09.2005, prin care a lăsat toată averea sa, și anume, 1/2 cotă-parte din apartamentul nr. 8 din str. A. Saharov, rudei sale Ermurachi Ioan, însă în anul 2012, ultimul a decedat, neadresându-se la notar în vederea obținerii certificatului de moștenitor testamentar. În așa mod, fiind omis termenul de prescripție pentru valorificarea dreptului la succesiune testamentară. Astfel, din momentul încheierii testamentului nr. 2/1-3690 și până în toamna anului 2012, Ermurachi Măria a continuat să locuiască în apartamentul indicat, iar Ermurachi Ioan nu a pretins la averea testamentară în tot acest răstimp.

La 15.05.2014, Ermurachi Fiodor, feciorul lui Ermurachi Ioan, după decesul tatălui său, în anul 2013, a depus cerere la notarul Școlnic Viorica, prin care a solicitat eliberarea certificatului de moștenitor testamentar pe 1/2 cotă-parte din apartamentul nr. 8 din str. A. Saharov, 3, ce a aparținut lui Ermurachi Vasile, care a testat în baza testamentului nr. 2/1-3690 toată averea sa lui Ermurachi Ioan, însă, notarul a respins cererea lui Ermurachi Fiodor, invocând incertitudinea probelor.

Ca urmare, la 09.06.2014, Ermurachi Fiodor a depus o cerere în Judecătoria Telenești, în procedura specială, privind constatarea faptului acceptării succesiunii de către Ermurachi Ioan, după decesul lui Ermurachi Vasile, a 1/2 cotă-parte din ap. 8 din str. A. Saharov, 3.

Instanța de judecată a constatat existența unui litigiu de drept și a dispus scoaterea cererii de pe rol. La 21.07.2014, Ermurache Fiodor a declarat recurs la încheierea Judecătoriei Telenești din 08.07.2014, iar prin decizia Curții de Apel Bălți nr. 2r-601/14 din 31.10.2014, a fost respins recursul și menținută încheierea Judecătoriei Telenești.

În continuare, reclamantul Burunceanov Iurii a indicat că, Ermurachi Măria, mama sa și soția defunctului, este unicul moștenitor legal de clasa I, deoarece Ermurachi Vasile nu a avut copii, și ea a continuat să locuiască în apartamentul nominalizat până în toamna anului 2012.

Conform art. 1516 alin. (3) Cod civil, Ermurachi Măria, fiind moștenitor de clasa I, a acceptat moștenirea după decesul lui Ermurachi Vasile, prin intrarea în posesiune de fapt a bunului succesoral. Respectiv, după decesul Măriei Ermurachi, dânsul a deschis dosar de moștenitor la notarul de la locul deschiderii succesiunii, prin care a moștenit 1/2 cotă-parte, care aparținea mamei sale, însă, până la deces Ermurachi Măria nu a reușit să accepte moștenirea rămasă după decesul lui Ermurachi Vasile, prin depunerea declarației de acceptare a succesiunii la notar pentru a moșteni 1/2 cotă-parte din apartament. Astfel, i-a fost eliberat certificatul de moștenitor cu drept de a dovedi existența bunurilor ce compun patrimoniul succesoral.

Totodată, având în vedere și faptul că, Ermurachi Ioan a omis termenul de acceptare a succesiunii testamentare și până în 2012 nu a pretins nici într-un mod la averea succesorală testată de Ermurachi Vasile, reclamantul consideră că, Ermurachi Măria a acceptat succesiunea legală după decesul lui Ermurachi Vasile, prin intrarea în posesiunea bunului succesoral.

La 23.01.2015, Ermurachi Fiodor s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva lui Burunceanov Iurii privind constatarea faptului acceptării succesiunii după decesul lui Ermurachi Vasile și recunoașterea dreptului de proprietate la $\frac{1}{2}$ cotă-parte din ap. 8 din str. A. Saharov, 3, mun. Chișinău, după Ermurachi Ioan.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 03.10.2005, a decedat Ermurachi Vasile, iar după decesul lui a rămas patrimoniul succesoral, ce se compune din apartamentul nr. 8 cu două odăi situat pe str. A. Saharov, 3, mun. Chișinău care a fost testat prin testamentul din 15.09.2005, și anume $\frac{1}{2}$ cotă-parte lui Ermurachi Ioan, iar pe $\frac{1}{2}$ cotă-parte deține testament Buruncianov Iurii.

După decesul lui Ermurachi Vasile, a intrat în posesia patrimoniului succesoral tatăl său Ermurachi Ioan, achitând serviciile comunale și impozitele, fapt confirmat prin chitanțele de plată de care dispune, circumstanță care incontestabil demonstrează acceptarea moștenirii și intrarea în posesiune a averii succesoriale a lui Ermurachi Ioan.

Având o atitudine conștiincioasă față de defunctul Ermurachi Vasile, care i-a lăsat testament lui Ermurachi Ioan, ultimul a suportat toate cheltuielile de înmormântare a lui Ermurachi Vasile, i-a transmis bani în mărime de 20000 de lei soției decedatului Ermurachi Măria pentru întreținerea apartamentului și 45000 de lei pentru înmormântarea lui Ermurachi Ioan. A reparat capital apartamentul dat în sumă de 63413 de lei, fapt ce se confirmă prin documentele care se anexează la dosar și anume actul de recepție finală din mai 2009.

Deși, prin acțiunile sale, Ermurachi Ioan a acceptat în mod tacit moștenirea, birourile notariale au invocat incertitudinea dovezilor prezentate și au refuzat să-i elibereze certificatul de moștenitor lui Ermurachi Fiodor, explicându-i că este necesar să se adreseze în instanța de judecată pentru a fi recunoscut faptul intrării în posesie a averii succesoriale și recunoașterea dreptului de proprietate.

Ținând cont de faptul că, Ermurachi Ioan a decedat la 23.07.2013 și nu a perfectat actele de acceptare a succesiunii, acțiunea dată o înaintează el - fiul acestuia, Ermurachi Fiodor, în baza certificatului de calitate de moștenitor legal al lui Ermurachi Ioan, eliberat de către notarul public Viorica Școlnic, la 23.08.2013.

În situația dată, pârâtul, Burunceanov Iurii, nu poate avea nici un fel de obiecții în privința cererii formulate și nu poate pretinde la partea testată adică la $\frac{1}{2}$ cotă-parte, rămasă după decesul lui Ermurachi Ioan, coproprietarul apartamentului în litigiu.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 14.05.2015, cauzele civile nominalizate au fost conexe pentru examinare într-un singur proces.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 01.02.2016, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16.11.2016, cererea de chemare în judecată înaintată de către Burunceanov Iurii a fost admisă integral, fiind constatat faptul acceptării succesiunii de către Ermurachi Măria după decesul soțului său Ermurachi Vasile, decedat la 03.10.2005, la $\frac{1}{2}$ cotă-parte din ap. 8 str. A. Saharov, 3, mun. Chișinău. S-a recunoscut dreptul de proprietate a lui Burunceanov Iurii la $\frac{1}{2}$ cotă-parte din ap.8 str. A. Saharov, 3, mun. Chișinău. S-a încasat de la

Ermurachi Feodor în beneficiul lui Burunceanov Iurii taxa de stat achitată la înaintarea acțiunii în mărime de 3720 de lei (trei mii șapte sute douăzeci).

Cererea de chemare în judecată înaintată de Ermurachi Fiodor a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 10.01.2017, Ermurachi Feodor a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16.11.2016, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei enunțate și a hotărârii Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 01.02.2016, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii lui Ermurachi Feodor și respingere a acțiunii lui Burunceanov Iurii.

În motivarea recursului a indicat că concluziile instanțelor de judecată vin în contradicție cu circumstanțele pricinii.

La 14.03.2017, avocatul Presneac Parascovia, în interesele lui Buruceanov Iurii, a depus referință la recurs, prin care a solicitat respingerea acestuia,

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurilor invocate în cererea de recurs, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ermurachi Feodor nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Verificând prin prisma normele de drept citate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul lui Ermurachi Feodor nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, deoarece recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, ci a formulat doar critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Această situație indică la caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanțele de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului. Or, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a

normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Față de cele indicate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, iar în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

Sub acest aspect, Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul, declarat de Ermurachi Feodor, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Ermurachi Feodor.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Svetlana Filincova

Judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas